11/04/2022

“Βουβή”: Γιατί λέγεται έτσι η εβδομάδα που ξεκίνησε;

/ Ορθόδοξες Προβολές

Η έκτη και τελευταία εβδομάδα της Μεγάλης Σαρακοστής ονομάζεται “Εβδομάδα των Βαΐων”. Για έξι μέρες πριν το Σάββατο του Λαζάρου και την Κυριακή των Βαΐων η λατρεία της Εκκλησίας μας ωθεί ν’ ακολουθήσουμε το Χριστό καθώς πρώτος αναγγέλλει το θάνατο του φίλου Του και κατόπιν αρχίζει το ταξίδι Του στη Βηθανία και στην Ιερουσαλήμ. Στο κέντρο της προσοχής είναι ο Λάζαρος -η αρρώστια του, ο θάνατός του, ο θρήνος των συγγενών του και η αντίδραση του Χριστού σ’ όλα αυτά. Η τελευταία εβδομάδα δηλαδή περνάει με πνευματική περισυλλογή πάνω στην ερχόμενη συνάντηση του Χριστού με το θάνατο -πρώτα στο πρόσωπο του φίλου Του Λαζάρου, έπειτα στο θάνατο του ίδιου του Χριστού.

Πλησιάζει η “ώρα του Χριστού” για την οποία τόσο συχνά μιλούσε και προς αυτήν

προσανατολιζόταν όλη η επίγεια διακονία Του. Η ανάσταση του Λαζάρου έγινε για να βεβαιωθούμε για “Την κοινήν ανάστασιν”. Είναι κάτι το συναρπαστικό να γιορτάζουμε κάθε μέρα για μια ολόκληρη εβδομάδα αυτή τη συνάντηση ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο, που αργά αργά πλησιάζει, να γινόμαστε μέρος της, να νιώθουμε με όλο το είναι μας αυτό που υπονοεί ο Ιωάννης με τα λόγια του: “Ιησούς ως είδεν αυτήν κλαίουσαν και τους συνελθόντας… ενεβριμήσατο τω πνεύματι και ετάραξεν εαυτόν… και εδάκρυσεν” (Ιωάν. 11, 33-35) .Μέσα στη λειτουργική ορολογία, το Σάββατο του Λαζάρου και η Κυριακή των Βαΐων είναι η “έναρξη του Σταυρού”.

Παρά ταύτα ο ευσεβής λαός μας αποκαλεί την εβδομάδα αυτή «κουφή» ή «βουβή» με μοναδική δικαιολογία ότι την Εβδομάδα αυτή δεν τελούνται Ακολουθίες και ως εκ τούτου δεν σημαίνει ούτε η καμπάνα οπότε ούτε λέμε (Ακολουθία) ούτε ακούμε (Καμπάνα) αυτήν την Εβδομάδα. Όμως η πραγματικότητα είναι άλλη. Αρκεί μια ματιά στα Λειτουργικά βιβλία της Εκκλησίας μας για να μας πείσει ότι, όχι «βουβή» και «κουφή» δεν είναι αυτή η Εβδομάδα αλλά αντίθετα όπως είδαμε και πιο πάνω είναι πλήρης μηνυμάτων και Θεολογικών εννοιών γύρω από το Μυστήριο του θανάτου. Παλαιότερα αυτό εκαλλιεργείτο και από τους ίδιους τους ιερείς σαν μια δικαιολογημένη ίσως!! προσπάθεια για λίγη ξεκούραση λίγο πριν τον μεγάλο κόπο της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος.

Το Τυπικό της Εκκλησίας μας, υπαγορεύει και αυτήν την Εβδομάδα τις Ακολουθίες που τελούνται καθ’ όλη την Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Δηλ. Μεσονυκτικό Όρθρο, Ώρες και Εσπερινό το πρωί, το Μεγάλο Απόδειπνο το απόγευμα, την Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία την Τετάρτη και την Παρασκευή καθώς και το Μικρό Απόδειπνο με τον κανόνα του Αγίου Λαζάρου την Παρασκευή το απόγευμα. Η μοναδική Ακολουθία που απουσιάζει είναι η Ακολουθία των Χαιρετισμών της Παναγίας η οποία αποτελεί και την μοναδική χαρμόσυνη νότα στην πένθιμη περίοδο που διανύουμε. Τό ότι δεν τελείται η χαρμόσυνη Ακολουθία των Χαιρετισμών την Εβδομάδα αυτή οδήγησε στην παρεξήγηση; Ίσως!

Η τελευταία εβδομάδα της Σαρακοστής (αφού από την Κυριακή ξεκινά η Μεγάλη Εβδομάδα με την δική της νηστεία), είναι η τελική αποκάλυψη του νοήματος της Μεγάλης Σαρακοστής που είναι η μετάνοια, η νηστεία από την αμαρτία, η χαρμολύπη και η επαναβίωση του λατρευτικού στοιχείου της Εκκλησίας! Ας φροντίσουμε να μην χάσουμε τα όσα έχει να μας προσφέρει και αυτήν την Εβδομάδα η Εκκλησία μας ξεφεύγοντας από επιπόλαιες και ανυπόστατες συμβουλές γύρω από την Λατρευτική μας ζωή.

Επίκαιρος και εύστοχος όπως πάντα ο λόγος του π. Μωυσέως του Αγιορείτου για τις Άγιες Αυτές και Μεγάλες Ημέρες. «Πάντα τη Μεγάλη Παρασκευή, να ‘σαι μόνος

σαν το Χριστό προσμένοντας το τελευταίο καρφί, το ξύδι, τη λόγχη. Τις ζαριές ν’ ακούς ατάραχα στο μοίρασμα των υπαρχόντων σου, τις βλαστήμιες, τις προκλήσεις, την αδιαφορία. Πριν την Παρασκευή δεν έρχεται η Κυριακή, τότε λησμονάς τα μαρτύρια των δρόμων της Μεγάλης Παρασκευής της ζωής μας. Μην ξαφνιαστείς, μη φοβηθείς στ’ απρόσμενο σουρούπωμα. Οι μπόρες του ουρανού δε στερεύουν. Η ξαστεριά θα ’ρθεί το Σαββατόβραδο. Τότε λησμονάς τα μαρτύρια των δρόμων της μεγάλης Παρασκευής της ζωής μας».

Φωτογραφία αρχείου ope. gr/ Ραφαήλ Γεωργιάδης